

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 104 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 141:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af forretningsorden for Folketinget. (Forbedret lovkvalitet og revision af spørgetimen).

Af Udvalget for Forretningsordenen.

(Fremsat 7/5 99. Første behandling 18/5 99).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Birthe Rønn Hornbech (V):

Netop i dag med alle de punkter på dagsordenen er der en enkelt ting, vi i Venstre igen godt vil minde om, idet vi stadig væk fastholder vores taknemlighed for de gode drøftelser, vi har haft i Udvalget for Forretningsordenen, og for, at vi har kunnet blive enige om denne sag.

Det skal understreges, at hændelsesforløbet jo også har været sådan, at vi har haft en god dialog med statsministeren. Disse målsætninger og ændringer i forretningsordenen for at forbedre lovkvaliteten er altså sket i samarbejde med regeringen. Derfor er det vigtigt i dag efter at have gennemgået dagsordenen at sige, at for at det her kan føres ud i livet og lykkes, fordres det altså også, at regeringsmedlemmer har så stor respekt for lovgivningsarbejdet og for det arbejde, der gøres i Folketingets udvalg, at de kommer med svar i ordentlig tid, og at de kommer med klare svar. Der er alt for mange lovforslag, og det kan man se, når man går dem igennem, hvor flere ministre har været alt for længe om at svare på spørgsmål, som man måtte tro at ministrene kendte svarene på, al den stund jeg alene taler om regeringens egne forslag.

Det er ganske enkelt for dårligt, og vi vil stærkt opfordre regeringen til i det kommende folketingsår nu at svare langt hurtigere. Jeg tror

egentlig, at man kunne undgå mange kedelige spørgsmål, hvis man svarede hurtigt og klart.

Poul Nødgaard (DF):

Man kan jo godt sige, at det lovforslag, som Folketinget nu snart trykker på knapperne for, er en udløber af den lovkvalitetskonference, der har været oppe i Nordsjælland, og at det så nu er op til Folketinget at afgøre med sig selv, om man så også vil gøre en stor indsats for at efterleve de gode intentioner, der kom frem oppe på mødet i Nordsjælland.

Med hensyn til forståeligheden af lovene kunne man så ønske, at både embedsstanden og politikerne var i stand til at udforme dem på en bedre måde, end det hidtil har været tilfældet.

Med hensyn til lovsjuk: Det vil der formentlig stadig væk forekomme noget af. Jeg har ikke nogen tro på, at der ikke kan sidde en regering, hvad enten det er en socialdemokratisk eller borgerlig, der pludselig i nattens mulm og mørke kan indgå et eller andet mærkeligt forlig, og så dagen efter vrimler lovforslagene over i Folketinget og skal vedtages i løbet af en fire, fem, seks dage. Lad os lade være at foregøgle os selv her i dag, at når vi trykker på knapperne, er der ikke mere lovsjuk i Danmark. Det vil der desværre nok stadig væk være.

Det, der egentlig mest bringer mig op på tallerstolen, er det element i det, vi nu snart vedtager enstemmigt, der omhandler spørgetimen. Når vi mødes igen til oktober, har jeg et meget stort håb om, at spørgetimen kunne udvikle sig sådan, at det tirsdagsministermøde, der holdes, og hvorefter der gives en pressekonference, flyttes herover i Folketingssalen, hvor statsministeren så var den mand, der på regeringens vegne svarede på småt og stort mellem hinanden, således som vi ser det i en lang række andre parlamenter i Europa; England og Finland for nu at nævne et par stykker.

Vi har i Dansk Folkeparti spurgt statsministeren, om han ville være indstillet på det, og det ville han tilsyneladende ikke. Jeg har ellers forstået, at der var ingen over og ingen ved siden af Folketinget, men tilsyneladende er statsministeren så over Folketinget, når han ikke vil give sådan et løfte om i hvert fald at møde her i spørgetiden hver tirsdag.

Men vi har stadig væk et håb om, at statsministeren i løbet af sommeren, når han nu får holdt lidt ferie og får slappet lidt af, kan komme til besindelse og efterkomme det ønske, som store dele af Folketinget har om, at det er stats-